

Brabantse Wal Gravel Challenge, 104 km

241013 Ossendrecht

Met:

Ook dit jaar wordt er weer een Gravel Challenge georganiseerd. Een uitdagend wielerevenement waarbij deelnemers de keuze hebben uit maar liefst 4 afstanden, namelijk: 50, 60, 80 en 100 km.

Alle afstanden doorkruisen de mooie gebieden als Grenspark Kalmthoutse Heide en de polders rondom de gemeente Woensdrecht. Ook worden een aantal stroken gepasseerd zoals in de bekende Profkoers: "Antwerp Port Epic" (Schaal Sels). In 2021 gewonnen door Mathieu van der Poel. Ook dit jaar wordt er weer een Gravel Challenge georganiseerd.

P.S. Zie de promotiefilm op FB-pagina 22 augustus

Een rustige week qua high performance sporten, waarbij zaterdag wel de eerste keer weer schaatsen was voor mij. Het verliep beter dan de afgelopen jaren. Weer mooi om sommige mensen te zien en te spreken. De rest van de zaterdag totaal uitgeteld, nou ja, geen zin om ook maar iets te doen, mede door het onplanmatige en het eerste gemis van de zaterdagmiddag trainingen van Doing.

Voor Thomas was vrijdag weer een hoogtepunt met Hyrox, dit maal met Carina en een nieuw tijdrecord, wat wel een high performance genoemd mag worden.

Na een gebroken nacht vrijdag op zaterdag vroeg de veren in omdat ik weer op tijd wilde opstaan. De officiële starttijd was om 8:30 uur, maar er was ook gewaarschuwd voor drukte op de weg wegens andere evenementen in de buurt. Dat viel allemaal reuze mee. Ook was het nodig om op tijd te vertrekken doordat we voor het eten met Thomas hadden afgesproken en Anja in Salland een langlauf tocht had in Salland en er iemand op tijd thuis zou kunnen zijn.

Dus al rond 8:00 uur in Ossendrecht, de zon wat flets aan de hemel en die zou gedurende de dag nog regelmatig in waterige verschijning ons begeleiden. Bij de start kreeg ik een extra reepje in de handen gedrukt omdat de dame in kwestie het fantastisch vond dat ik als eerste had ingeschreven (A1).

Het was al een gezellige drukte, want diverse ploegen waren er aan het verzamelen. Verder was de ambiance nog wat koelletjes, had ook met de grauwe, ietwat druilerige aandoende weer te maken, al bleef het miezerige van de regen achterwege, de zon was weer even achter de wolken verdreven.

Er was weer volop te genieten van het parcours, veel afwisseling in ondergronden, smal, breed, gravel, bospaden, singletracks en fietsbanden-dikke geultjes door weilanden. Herkenbaar ook de watertrekkende karrensporen, de water zuigende bospaden, waar banden makkelijk in weg konden slippen, boomstronken, die het pad oneffende en soms ook je evenwichtsoefeningen op peil hielden.

Ook in deze tocht, net als in Bavel heel wat "Van de Poeltjes", mensen die met volle vaart de route moesten afraffelen, geen blik op de natuur en vaak ook alleen maar op het achterwiel van de voorganger waarschijnlijk. Bij de Kalmthoutse heide een foto gemaakt, waarbij 3 mannen uit Nieuwkoop aansloten en ook hetzelfde gevoel met me deelden dat genieten van natuur toch voorop zou moeten staan.

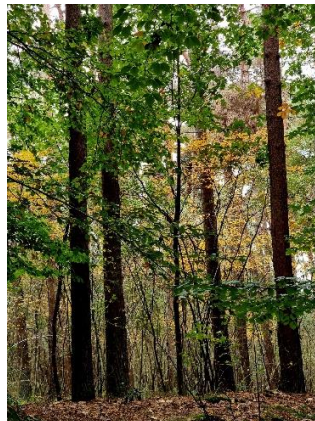
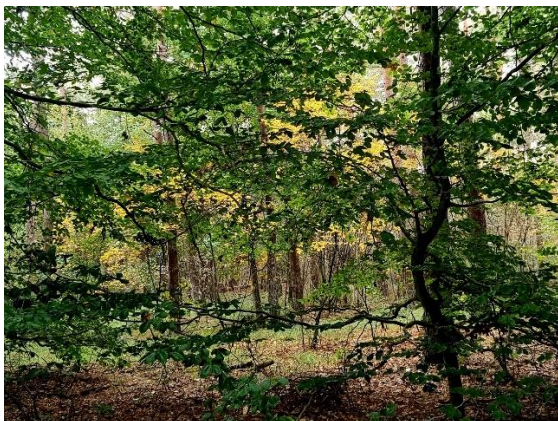
De 3 Nieuwkoopers toevallig op picture gevonden en de pauzeplaats aanduiding.

Dit effect van aan de kant gaan door het gehijg in mijn rug ging na de pauze op 55 km over, want snel erna kwam de splitsing va wegen waarbij alleen de 100 km route verder het Brabantse land intoog en de meesten de kortere routes volgden. Zo toch meer de rust bij het fietsen, wat ook de techniek meer ten goede kwam en dat was ook wel nodig door de wat uitdagendere singletrack-paadjes en meer plassen in het bosachtige terrein.

Helaas was de herfst nog maar bescheiden zichtbaar, weinig bomen nog gekleurd, alleen wat lagere bebossing kreeg al de gele kleuren en een enkele boom had wat oranje- of roodachtige kleur als pracht om ons te tonen.

Hier nog in mooi contrast met groen en de gouden pijlen van een hek. De kleuren rechts zijn alleen in groot format te onderscheiden.

Daarentegen was het nog geen geploeter om door of langs grotere poelen water te moeten crossen.

Wel meer gestopt om foto's te nemen, er waren een paar bijzondere plekken/gebouwen en ook de natuur leek soms iets meer te bieden te hebben wat ik zeker wilde vastleggen.

Maar waar het om draaide, nee niet om de as van het wiel of de trapas, maar het genieten van het bewegen in de natuur en ook af en toe het opsnuiven van de buitenluchten, was weer volop aanwezig. En ook niet onvermeld mag worden dat de organisatie zich behoorlijk had uitgesloofd. De gehele route perfect gepijld, nog nooit zoveel pijlen gezien en ook de bevoorrading was zeer volledig met koeken, wafels, sinaasappelpunten en bananen. Ook wijngums, maar die liet ik dit keer liggen.

Bij de finish was het wederom een gezellige drukte. Een DJ in een tent, Kwaremont en Burgers om je te laven en op gepaste wijze bij te komen. Jammer dat de wind een frisse temperatuur bracht. Bij het plaatselijke benzinstation mijn fiets kunnen schoonspuiten en later ook nog wat getankt en dan weer huiswaarts.

Bij het omkleden nog even met een andere deelnemer gesproken, die aan vele E-MTB wedstrijden deed, en ook wist te melden dat deze tocht was uitgezet door Jacques van der Ploeg, broer van Arie en oom van Matthieu. Een leuk weetje!

Het blijft iedere keer weer genieten van dit soort tochten, waar het m.i. niet om de snelheid gaat (mijn gemiddelden liggen dan ook ieder keer wel ongeveer hetzelfde, om en de nabij de 20 km/h).

